

АБОНАМЕНТЪ:

За България год. 20 л.
6 м. 12 л.
За странство . 40 л.

Единъ брой 20 стот.

Телефонъ № 358.

ДОБРУДЖА

Органъ на централния добруджански народенъ съветъ

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ

се плаща по споразумение.

Адресъ:

в. „Добруджа“ — площадъ
„Черна Джамия“ № 5.Излиза
сряда и събота.

Ръкописи не се връщатъ.

ситъ, които се поставятъ на Изтокъ.
... И спомняме си пророческиятъ думи: ще загинешъ отъ тамъ, гдѣто си грѣшилъ.

По въпроса за българския характеръ на Добруджа ромжнскиятъ политици си служеха съ толкова неутихъ и извѣрвания, щото установиха смисленски рекордъ. Нашиятъ гласъ не достигна на Западъ. На единъ нашъ печатенъ редъ тѣ отговаряха съ потопъ отъ брошури, вѣстници, сказки и прочее, и задушаваша слабия ни гласъ.

Тѣ виждатъ сега колко горчива е съдбата на по-слабия. Но не битрѣбвало да се оплакватъ, защото самитѣ ромжнѣ въ много по-големи размѣри направиха спрѣмо насъ онова, което сега имъ правятъ тѣмъ. А независимо отъ това, ромжнитѣ нѣмаха право и по отношение на насъ, както нѣматъ и сега въ спора си съ руситѣ.

Г-нъ Йорга за Добруджа.

Въ едно заседание на ромжиската академия на наукитѣ, на което присѣстваха френски офицери и г. Воличка, американскиятъ пълномощенъ министъръ, г. професоръ Н. Йорга направилъ на френски езикъ слѣдната декларация:

„Въ Добруджа населението се състояло отъ даки и послѣ отъ римляни, врѣхъ които е дошълъ българскиятъ ураганъ. Тоя, въ своето прѣминаване, оставилъ прѣснати тукъ и тамъ свои островчета. По-късно сж нападнали въ тѣзи мѣста колонисти турци и татари. Българитѣ твърдятъ, че окопа отъ Никул-цель е едно българско укрѣпление. Доказано е, обаче, че той е римски валъ“.

Г-нъ Йорга бѣше едно врѣме голѣмъ историкъ, но той се счита днесъ на първо мѣсто за голѣмъ ромжнецъ и търси въ миналото само ромжиската истина. Затова, онова, което г. Йорга говори днесъ, ще служи за бъдещата история на днешниятъ моментъ на ромжиската историческа наука. Друга стойностъ вече нѣматъ думитѣ на г-нъ Йорга.

Обаче, самъ г. Йорга не казва нищо и за ромжнитѣ въ Добруджа. Тука г. Йорга е правъ. До 1878 г. тѣхъ ги имаше само за цѣръ въ тая наша областъ.

Кой разграбн Добруджа.

„Фарулъ“ отъ 5 юни съобщава, че кметътъ отъ село Карломеръ (Кюстенджанско) билъ уволненъ, загдѣто, заедно съ фелдфебела отъ джандармерията Штефанъ Йонъ, сж взели участие при разрушението и разграбването на машинитѣ, храниитѣ и фуражитѣ, останали въ общината отъ окупационнитѣ войски. Кой ще плаща за причиненитѣ отъ тия господа разрушения и разграбвания?

„Фарулъ“ забилѣлъ отъ лудастъ

По поводъ едно изложение, отправено отъ българското правителство до мирната конференция, въ която се загатало за плебисцитъ, „Фарулъ“ отъ 5 юни е обхванатъ отъ лудостъ и изсипва цѣлъ купъ ругания противъ българитѣ. „Фарулъ“ нарича „несъзнателенъ цинизъмъ“ дързостта на България да говори за права на народитѣ, тѣ, които прострѣла своята „чръсна власть“ надъ една „изцѣло ромжиска областъ, старата наша Добруджа“. Отбѣлзваме, че вѣстникътъ тука не говори и за „новата наша Добруджа“, но въ аамѣна, той продължава едва ли не съ разпѣнени уста.

Какъ смѣ България да прѣдпавва претенции на цивилизованъ народъ и да

стои редомъ съ усмирителитъ на свѣта, които оставили слѣдъ себе си страдания, съзи и разрушения, които извършила „ужасни прѣстѣпления“. Кръвта на вашитѣ убийства стои още загорѣла по рѣцѣтъ, които простирате къмъ единъ миръ, който не може да бжде вашъ. Тукъ, близу до васъ живѣе единъ народъ-побѣдителъ, който ви познава като подлеци, защото го нападнахте, когато не можеше да ви прѣсрѣдне, като разбойници, защото отъ раднахте пепелта отъ огнищата на вдовицитѣ и дѣцата, като прѣстѣпници, защото избихте тѣзи, които повече не можеха да се защитаватъ“.

Картината е много силна, тя прави да настрѣхне човѣкъ ужасенъ. Картината е осждителна; авторитѣ на подобно прѣстѣпление заслужаватъ безмилостно да бждатъ наказани. Но нека бждемъ сериозни!

За какво говори „Фарулъ“? Дали за войната между ромжнѣ и българи отъ 1913 година? Дали за ограбения добитѣкъ, копе, храни и пари отъ южна Добруджа въ лѣтото на 1913 и 1916 година? Дали за избитото българско население въ Добричъ, Бабукъ, Рахово и другадъ? Дали за трагичната съдба на хилядитѣ интернирани отъ ромжнскиѣ власти отъ южна и сѣверна Добруджа?

Ние бихме искали да не говоримъ за тия болѣзнени рани, дѣло и внушение на прѣстѣпни управници. Управницитѣ отминаватъ, а народитѣ оставатъ и трѣбва да живѣятъ и за напредъ въ приятелство, въпрѣки всяко зло, което сж си причинили.

И. С. К.

Намислици за Каварненско.

„Фарулъ“ отъ 10 юни пише, че въ южна Добруджа морскиятъ брѣгъ билъ населенъ съ турци и гагаузи, които образували тамъ абсолютно болшинство. При слуха за връщане на южна Добруджа къмъ България тия хора протестирали дори противъ възможността да се допусне само подобна мисль.

По брѣга на морето, по продължение на 60 километра и на ширина 15—20 км. живѣяли въ компактна маса гагаузи — „остатѣкъ на старитѣ грѣко-ромжнски (!) колонисти“, отъ които 6,000 души живѣятъ въ гр. Каварна, населена отъ 7000 души всичко.

Тѣзи хора имали толкова силни връзки съ Ромжния, че „стотини първенци“ избѣгали заедно съ ромжнскиѣ власти прѣзъ 1916 год.

Колкото думи, толкова невѣрности „Компактна маса“ гагаузи нѣма въ Добруджа, а има нѣколко села и повечето сж въ тѣсни роднински връзки съ българитѣ. Каварна има едно население отъ 4—5,000 души, отъ които повече отъ 3,000 души сж чистокрѣвни българи. Но и „грѣко-ромжнитѣ“ сж толкова грѣци и ромжнѣ, че съ по-големо нетѣрпѣние отъ самитѣ българи очакватъ своето възвръщане къмъ България. Едно ги безпокои — че много се отлага денѣтъ на освобождението. А нѣколко стотинитѣ първенци, това сж едно грѣко-сѣмейство отъ Базчикъ и 2-3 отъ Каварна — най-големиѣ и не-наситни лихвари отъ тия градове.

Искайте отъ вѣстникопродаватѣ вѣстникъ „Добруджа“

Клеветницитѣ наклеветени.

Въ ромжиската преса владѣе голѣмо негодувание, задѣто въ френския печатъ се води борба за откъсването на Бесарабия отъ Ромжния и присъединението ѣ обратно къмъ Русия. Онова, което още повече възмушава, било факта, че инициатори на тая борба сж порусениятъ ромжнски бояринъ Крупенски и бившиятъ кишиневски кметъ Александръ Шмидтъ. Въ френския печатъ дори се успорвало, че въ Бесарабия ромжнското население съставлява болшинство, и, о дързостъ! „Журналъ дьо Женевъ“ помѣстилъ дори фразата, „че ромжнскиятъ империализъмъ завзе мѣстото на руския империализъмъ“ и настоявалъ върху плебисцитъ подъ международенъ контролъ, за да се установи „свободно изражената воля на населението отъ Бесарабия“.

По тоя поводъ „Фарулъ“ пише: „Послѣднитѣ събития, станали на мирната конференция, доказватъ достатъчно, че не само общественото мнѣние на Западъ, но дори и водителитъ на великитѣ сили не познаватъ добръ въпро-

Животът в Добруджа.

Разкази на очевидци.

Танасъ Гинковъ, училищенъ настоятелъ, 45 години, бѣ възразъ и закаранъ въ общината, дѣто стоя арестуванъ, извѣстно време. Битъ билъ най-немиловичиво. Причината за арестуването му е, че казалъ, какво Добруджа по никой начинъ нѣмало да бѣде ромѣнска. Щомъ се науча шефътъ за това, веднага дава заповѣдъ да бѣде арестуванъ като подстрѣкатель, и слѣдъ като го изнудили съ една добра сума пари, го пуснали. Съселени избѣгали наскоро разказва, че напоследѣкъ, терорътъ е засиленъ още повече. Повиднигъ и събудени хора се постепенно прѣсѣдватъ, едни подъ прѣдлогъ, че сж били подбуждатели на населението противъ ромѣнитѣ, други пъкъ, подъ прѣдлогъ, че сж били шпиони. Динко Петровъ 50 год., Стоянъ Господиновъ 35 г., Юрданъ Господиновъ 44 г., Илия Стояновъ 36 г. и Иванъ Гинковъ се прѣсѣдватъ като шпиони. Генчо Мариновъ, постоянно тормозенъ отъ кмета и жандармитѣ, се принуждава да напусне селото. — Други съселени разказа а още, че „директорътъ“ на ромѣнското училище искалъ отъ селенитѣ да му заплащатъ наемъ за тѣя година за аемитѣ, които българската държава раздаде на населението подъ заемъ и които въ ромѣнско време бѣха дадени на учителитѣ да ги използватъ, като заплащва, че ако нѣкой не му плати наема въ ромѣнски пари, ще постѣне върху реколтата. При това, защото върху тѣя земи взе да се мѣси и агрономъ (шефътъ домениятъ), главниятъ ромѣнски учителъ отказва да получи сумитѣ при заварка отъ общинското управление, съ намѣрение да може да ги изиграе, ако агрономътъ поиска наемъ за сѣжитѣ мѣста.

П.

Господиновъ Ивановъ, отъ с. Пжндаклий, околия Добришка, земелѣецъ, 25 години, нагусналъ селото на 29 май н. г. и. ст., разказа:

Въ нашата община шефътъ и неговитѣ помощници надали иматъ равни на себе си по терора и изнудванията, които упражняватъ. Въ съдружие съ кмета Мехмедъ Мустафовъ отъ нашето село, тѣ вършатъ каквото желаятъ, не смущавани отъ никого. Винаги се стараятъ да прокудятъ съзнателнитѣ и интеллигентни хора и на населението гледатъ като на вещь, оставена имъ да си играятъ съ нея. Петъръ Костадиновъ, 22 години, бѣ търсенъ за войникъ, но той сполучи да избѣга. Господиновъ Димитровъ, 30 г., който е служилъ въ българската армия, бѣ принуденъ сѣщо да избѣга, защото го търсѣха за войникъ. На 29 май азъ бѣхъ арестуванъ въ общината, наклеветенъ бѣхъ, че съмъ вършилъ шпионство, и искаха да ме взематъ и войникъ. Уловенъ бѣхъ на нивата. Улавянето ми се дължи на кмета Мехмедъ Мустафовъ, единъ, нѣ пълната смисълъ на думата, русветчийски типъ, който ортацки съ шефа намислилъ да изнуди съ нѣкоя сума баща ми. Шефътъ поиска отъ баща ми сумата 400 лева, за да ме пусне. Но, вмѣсто да бѣде пуснатъ, на утрѣ бѣхъ закаранъ въ Армутлий.

Тукъ доде дѣдо ми, баща на баща ми, Господиновъ Динковъ да моли армутлийския шефъ да ме освободи. Дѣдо ми доде на втория денъ прѣкаранъ въ ареста. Шефътъ ми поиска една сума отъ 6000 лева. Вечерта едина ми кракъ бѣ възразъ съ синджиръ съ куфаръ отъ кривата. Прѣзъ нощта азъ се събуждамъ и, слѣдъ като се утѣрихъ, че всичкитѣ жандарми, които бѣха въ стаята, спятъ, посрѣдствомъ единъ пиесецъ отворихъ куфара и се освободихъ отъ синджира. Босъ и безъ капакъ азъ избѣгахъ и веднага, безъ да се отбизамъ въ село, прѣминахъ въ България. На утрѣ сутринта шефътъ, ядосанъ дѣто съмъ избѣгалъ и най-вече, че не можамъ да взема никакви пари отъ дѣда ми, почналъ да го обвинява за бѣгството ми. Дѣдо ми отъ своя страна му отговорилъ, че той ме иска отъ него, щото азъ до замръкване бѣхъ въ тѣхни рѣцѣ и че обѣщали да ме пуснатъ срѣщу 6000 лѣ. Мои съселени ми разказаха, че при арестуването ми домашнитѣ ми се оплакали на италианскитѣ власти и тѣ прѣписали на ромѣнитѣ да бѣде освободенъ като за това бѣждатъ освѣдомени. Стѣгнати отъ италианцитѣ за съ нищо неоправданото мое арестуване, тѣ прибѣгнали до заплащания да скроятъ Стоянъ Господиновъ и Юрданъ Господиновъ, мои чичовци, както и дѣдо ми, да подплатятъ, какво азъ наистина съмъ избѣгалъ. Обаче, тѣ отказали, защото прѣподавали да съмъ билъ скритъ отъ жандармитѣ.

Жандармитѣ въ Добруджа опсани отъ ромѣнитѣ.

Когато въ нашия вѣстникъ се изнасятъ безчинствата на ромѣнската жандармерия въ Добруджа, казватъ ни, че сме прѣдизвиквали. Когато населението отъ Добруджа бѣга ужасено отъ злобата и жестокостта на жандармерията, не искагъ сѣкашъ да имъ вѣрватъ.

Ето, обаче, какъ патриотичниятъ „Фарулъ“ описва въ броя си отъ 12 юни дѣянията на единъ жандармитѣ въ село Байрамъ-деде, населено главно съ татари. „Една делегация отъ Байрамъ-деде се яви при насъ съ едно оплакване, което съдържа тѣжки обвинения, противъ шефа на жандармитѣ Панатъ Николау, прѣмѣстенъ за наказание отъ село Факрия, поради компрометирующа постѣпка.

Рѣчениятъ шефъ е побойникъ на едро. Щомъ пристигналъ въ общината, започналъ да бие населението съ тояга. Бѣднѣ, отслабнали отъ болести и гладъ, съсиляни отъ мизерия, само това имъ трѣбваше — единъ сатранъ и побойникъ.

Около тридесетъ тихи и бѣдни татари трѣбваше да избѣгатъ въ южна Добруджа като изоставиха къща и дѣца.

Но г. Панатъ прѣзи и обиски. Това прави за да открание изъ Идрисъ Али три билета за добитѣкъ отъ сандѣка и послѣ да заповѣда, щото всички жители да се явятъ на провѣрка съ билетитѣ си.

Панатъ е и патриотъ. Жителътъ Муса Бейгула е битъ, защото не бидѣ служилъ въ войската и билъ опростенъ слѣдъ като далъ 200 лева на шефа.

„Купува крави и плаща само частъ отъ цѣната, а за останалото заплаща — както е случаятъ съ Алимъ хаджи Хасанъ.

Така, съ бой той купува и краде всичко. Идрисъ Али не загубилъ добитѣка си, защото далъ 200 лева.

Но тоя терористъ и шангажистъ знае и да услужва. Така, той прѣдупрѣдилъ трима контрабандисти, че имъ заповѣда да бѣждатъ обискирани и тѣ успѣли да укриватъ контрабандата.

Работатъ е тамъ, че подобни Панатовци сж съ стоици и цѣла Добруджа сгнѣ отъ тѣхнитѣ побои, насилия, злоупотребления съ властъ, а правда за населението не идва.

Патриотичнитѣ доноси.

Въ брой 42 отъ 12 юни „Фарулъ“ се оплаква отъ лошото послѣдствие на неговитѣ добри намѣрения. Той се обърналъ по-рѣно съ позивъ къмъ населението да събиди, кои дѣти сж имали прѣзъ арѣме на войната добри спомени съ „неприятелъ“, за да бѣждатъ тѣ наказани. Една специална комисионна била основана за да сѣди тѣя прѣстѣпници. Сега, обаче, „Фарулъ“ се възмущава отъ лошитѣ послѣдствия на своя съвѣтъ. „Узнаваме се а, че повечето отъ призованитѣ сж сѣдени възъ основа на показанията на двама или трима простояни свидѣтели, които нѣматъ едно твърдъ ясно морално положение“. И „Фарулъ“ моли сѣдинитѣ да бѣждатъ осторожни. Тѣя свидѣтели сж се прѣвърнали въ професионални изнудвачи. А „Фарулъ“ билъ ималъ добри намѣрения, когато прѣпорѣждалъ патриотичното доносничество. Нали и следоветѣ на ада сж покрити съ добри намѣрения?

Разрушенията въ Добруджа.

Въ „Фарулъ“ отъ 9 юни т. г. г. Романъ пише, че при една обиколка, която направилъ изъ сѣверна Добруджа, забѣлѣзалъ по-големо благосъстояние у „чужденитѣ“ — българи, татари, турци и нѣмци, отколкото у ромѣнитѣ. Кѣшитѣ имъ били запазени, добитѣка сѣщо. Но имало и изключения. Г-нъ Романъ не ги посочва, но да му припомнимъ нѣщичко. Въ село Алмалий, при все, че бѣше населено само съ сѣнародници на побѣдителя — българи — има ли къща запазена, има ли слѣда отъ старото благосъстояние. Конто ромѣни напуснали къшитѣ си, пострадаха сѣщо така, както и българтѣ, които бѣха нѣсила отвлѣчени, защото изоставениятъ имотъ се руши, и двѣ годишно изоставяне е достатѣчно всичко да се разнебити. Но защо г. Романъ не обвини истинския виновникъ за разрушението на Добруджа — ромѣнската власт, която изсели областта и унищожаване за да не остана на неприятеля подслонъ и храни? Благодарение на това изселане особено, се причиниха разрушенията.

Но г. Романъ говори за разрушения, за да прѣдложи да се обезщетаватъ най-напрѣдъ ромѣнитѣ, понеже сж най-пострадали. Защо ли пише г. Романъ тоя, когато той знае, че така ще се постѣпи и безъ неговото прѣдложе-

ние. Отъ кога то Добруджа е ромѣнска, винаги на ромѣнитѣ се е давало всичко — и земя, и земи, и помощи. Това е положението, което въ Добруджа е вече традиция; равноправие между всички жители „безъ разлика на народностъ“ е само една фраза за реклама, прѣдначена за голѣми дни и за прѣлъ чужденитѣ само.

Терорътъ въ Добруджа се засилява.

(Писмо до редакцията).

Уваж. Г-нъ Редакторе,

Днесъ се яви при мене Коста Р. Топаловъ отъ с. Хаской, Силистренско, и ми зѣви, че на 30 юни т. г. ромѣнскитѣ полицейски шефъ безъ никакви причини заловилъ баща му Георги Топаловъ 79-год., взелъ му 5000 лева и заедно съ Кръстю Ив. Енчевъ ги откарали вързани въ Силистра. Дирѣли още 22 души, които избѣгали изъ горитѣ.

Въ село Доруларъ заловили, вързали и откарали Сали Мехмедъ, Юсѣнъ Исѣфъ, Адиль Куртъ, Али Асвагъ, Али и Мехмедъ Зекилеръ, сѣщо въ гр. Силистра и отъ тамъ щѣли да ги прѣкарагъ въ Браила.

Отъ Докчеларската община ромѣнскитѣ полицаи сж задигнали 100 кола съ добитѣка и откарали неизвѣстно гдѣ. Въ Хаскойската секция стоварили 4 сандѣци съ бомби, подарѣкъ за населението. Въ с. Асвагкой курдисали въ секцията и общината 2 картечници. Симеонъ Матевъ е билъ посоченъ като български шпионинъ, билъ арестуванъ и съсилянъ отъ бой. Тогава Юрданъ Бърневъ, на когото синъ му е полицейски приставъ въ България, прѣдложилъ на Матева да даде 20 кг. вѣлна и 50 килограма сирене. Матевъ, като видѣлъ че ще го откаратъ, далъ исканата му вѣлна и сирене и тогава го освобождаватъ.

С. Г.

Ромѣнска „камора“ въ Добруджа.

Вмѣсто на вжето, подъ покровителство.

„Фарулъ“ разкрива, че въ Кюстенджа сѣществувала една група, нѣщо подобно на „Камора“ или на „Черната рѣка“, която има за цѣлъ да наказва всички, които прѣзъ време на окупацията сж имали добри отношения съ неприятеля. Тази организация имала клонове изъ цѣла Добруджа и особено въ Кюстенджа. Маса хора живѣли подъ непрѣстаненъ страхъ отъ нея.

И вѣстникътъ, вмѣсто да се възмути, възхвалява тѣя нечиста и специфично ромѣнска дѣйност. Той, обаче, прѣдупрѣжда „акционеритѣ на камората“ да бѣждатъ внимателни, когато разбивагъ сѣществуванията на хората, защото свидѣлитѣ, съ които си служели, били отъ съмнителна безпорочност.

Но, когато казва „акционери“, вѣстникътъ дава да се разбере, че има въ тази работа и акции, че и дивиденди...

Тогава, разбираме защо „Фарулъ“ е толкова нѣженъ съ това гнѣздо отъ разбойници.

Настѣпчиви искания

на заробенитѣ и вргоени добруджанци.

(РЕЗОЛЮЦИЯ)

До Г. Г.
Прѣставителитѣ на
Силитѣ отъ Съглашението
Въ София.

Подписанитѣ добруджанци българи, руси, евреи и турци, прогонени на сила отъ роднитѣ ни огнища: Силистра, Туграканъ, Тулча, Бабадагъ, Кюстенджа, Добричъ и Балчикъ и отъ селата на Силистренска, Туграканска, Куртбунарска, Кюстенджанска и Тулчанска околии, събрани въ с. с. Кемандаръ, Юнуларъ, Бръшленъ и Русе, слѣдъ толкова меморари, резолюции и протести, още веднажъ съ голѣма болка на душата си констатираме, че въпрѣки свещенитѣ принципи, които великитѣ народи и тѣхнитѣ прѣдставители открито прокламираха и въ името на които тѣ водѣха и водятъ войната, — честъта, свободата и имота на насъ въ Добруджа сж оста-

вени на гаврата на една жестока администрация, която е чужда на желанията и воплитѣ на добруджанци.

Ние нещастнитѣ поробени много пѣти протѣгаме рѣцѣ за помощъ, ала никой и до сега не се вслушва въ нашитѣ молби, никой не иска да държи смѣтка за нашитѣ права, за нашата воля. Нима принципътъ на справедливостъта, на истината, на свободата на хората да изказватъ своитѣ желания, своитѣ искания и да разполагатъ съ имотитѣ и благата отъ своя трудъ, сж нѣща нови за свѣта, чѣти само отъ устата на великия свѣрѣмменникъ г. Уилсонъ? — Не, тѣ сж постоянни и безсмъртни въ времето и пространството.

Вѣковетѣ сж свидѣтели на ония жестоки борби и милиони човѣшки жертви, които човѣчеството даде, дава и ще продължава да дава за тържеството имъ.

И ако днесъ, слѣдъ свѣтовната война многомилионитѣ жертви не сж достатѣчни да създадатъ поне относителни условия за тѣя права и свободи на човѣка-гражданинъ, прѣстѣпно ще бѣде

да се експлоатира повече съ принципа за самооправдѣлението на народитѣ.

Въ Добруджа нѣма права, защото още силата задушаваша свѣстѣта на хората свободно да се изказагъ, свободно да живѣятъ;

Тамъ нѣма права защото на едно население въ Европа, като добруджанското, се налага чуждъ режимъ, чужда администрация, чуждо управление;

Нѣма и международни права за добруджанци, защото по силата на чл. 2 отъ поепната конвенция, сключена въ Солунъ между командующиятъ съглашенскитѣ войски г. генералъ Франше Депре и делегатитѣ на българското правителство, Добруджа се оставяше подъ управлението на тогавашната администрация, която бѣше вербувана отъ мѣстното население и, въпоки тоя ясенъ текстъ, наложи се чуждата на това население ромѣнска власт;

Нѣма свободи въ Добруджа, защото съ подкупи и насилия надъ слабокултурнитѣ елементи се фалшифицирагъ тѣхнитѣ искания, като се открадватъ подписитѣ имъ за да протестирагъ срѣщу събирането на данѣцитѣ, а тѣ

се прикрѣпятъ къмъ резолюции, какво волята на добруджанци е, Добруджа да остане ромѣнска земя;

Нѣма свободи за насъ добруджанци, защото, макаръ, че има съглашенски войски въ Добруджа, още ни гонятъ и арестувагъ, сѣдятъ и отвлѣчатъ интеллигентитѣ и по-събудени българи;

Нѣма гаранции въ Добруджа, защото съглашенскитѣ войски сж слаби и недостатѣчни. Тѣ сж само въ градоветѣ, а въ селата не сѣществуватъ, кждѣто ромѣнски потари, бирници и жандарми грабятъ, безчестятъ и оголватъ населението;

Нѣма и справедливостъ въ Добруджа, защото въпрѣки, че тѣя областъ е още спорна и крайната ѣ сѣдба лежи въ рѣцѣтъ на Върховния Сѣдъ въ Парижъ, при все това ромѣнитѣ немиловичиво и безнаказано събиратъ всичкитѣ данѣци за 1916, 1917, 1918 и 1919 г. и добруджанци, прѣимуществено земледѣлци, които сж разорени отъ войната, останали немошни старици, жени и дѣца, не могатъ да изплащатъ тежкитѣ данѣци. На тѣхъ се конфискува покшнината, добитѣка и сѣчивата. Възможно ли е

Положението.

Българската делегация за мирната конференция заминува, за да стигне до 25 того в Париж. Каква съдба ни се готви, ние, същевременно, ще знаеме най-късно в първите дни на август. Желателно би било българското общество да не се поддава на „ялентичните слухове“, които уличата и кафенето разпространяват с азбук.

На това място ние винаги сме предупреждавали, че за разпространяването на тия слухове имат интерес нашите неприятели, а не ние. Тъй искат на всяка цена да ни пръдизвикат към някоя безумна постъпка, за да могат после да имат пръдъ конференцията единъ аргументъ повече противъ насъ: „българитѣ сж размирница и тръбва да се вържатъ“. Затова, на всички, които разпространяват подобни слухове и които нмъ се поддаватъ, тръбва да се гледа като на врагове на отечеството.

Повече отъ всичко, днесъ българскиятъ народъ тръбва да бжде еднодушенъ. Постъпки, които отиватъ противъ това единолучие — сж равни на пръдательство. Това нека се запомни добръ.

Защо то да се разправимъ помежду си, ние всички, ние имаме време; да се разправимъ съ съблнитѣ си, обаче, ние ще можемъ сега или никога.

Въ сегашния рѣшителенъ за България и за Добруджа моментъ ние дължимъ да припомнимъ това, което не веднъжъ сме казвали тукъ. Много оптимисти ние не сме и не можемъ да бждемъ, отчаяни пессимисти, обаче, ние сжко не сме. Народъ като българския е народъ на бждешето. Той ще намъри сили да се справи съ нещастията, но въ случая е нужно самообладание и пълно съзнание за нещастие, което ни е постигнало, за да не увеличаваме безпричинно мъжнитѣ си. Въ това направление всички добруджански дѣятелѣ тръбва да посетятъ силитѣ и вниманието си. Една страшна отговорност лежи върху глхнитѣ плъщи; нека се проникнатъ отъ съзнанието за нея и изпълнятъ дълга си.

Колко струва Добруджа за Ромжия?

„Нито изднотъ измръзнала лукова глава“, отговаря „Фарулъ“.

Кюстенджанскиятъ в „Фарулъ“ е повелъ борба, за да бжде прѣдставена на Добруджа въ ромжиското правителство. По тоя поводъ се правятъ нѣкои малки признания.

„Изглежда, пише „Фарулъ“ отъ 14 юни т. г., че Добруджа е една провинция необходима за економическия животъ на Ромжия, дробоветѣ прѣзъ които днша и безъ които би се задушила и пр., но добруджанци не струватъ нито колкото една измръзнала лукова глава.

„Добруджа има свои особни интереси поради своето географическо положение и своето историческо минало. Тя е населена отъ една етническа смѣсница отъ различенъ произходъ и религиозни вѣрвания, чийто тенденции, възжеления и нужди тръбва добръ да бждатъ познати и разрѣшени.

При все това, вждаме, че винаги за добруджанцитѣ се рѣшава безъ глхъ, отъ хора, които никакъ не познаватъ глхнитѣ особни условия и нужди.

Въ Парижъ отидоха да защищаватъ ромжискитѣ национални пръва въ Добруджа хора, които не познаватъ Добруджа, освѣнъ само по нѣкоя карта, или отъ бързната на трена, или отъ една разходка за удоволствие.

Въ всичкитѣ комисии, въ които се разискватъ и се рѣшаватъ добруджански интереси, назначаватъ се хора съ заплати, които знаятъ за Добруджа приблизително толкова, колкото знаятъ и за Патагония.

Защо толкова незначитане за насъ?

Много ясно е всичко, което пише „Фарулъ“. Добруджа е била считана отъ ромжискитѣ управници за една колония, чужда нмъ по кръвъ и по родство, годна само за експлоатация, а добруджанци сж били винаги досадни и излишни въ очитѣ на тия управници. Тенденцитѣ, нуждитѣ и възжеленията на тая етническа смѣсница въ Добруджа сж чужди на Ромжия и ти никога не е могла да ги разбере и още по-малко е искала нѣкога да се съобрази съ глхъ.

А да се иска, щото за Добруджа да рѣшатъ добруджанци, това не влиза нито въ смѣткитѣ, нито въ психиката на ромжиската олигархия. Глѣ ще пласира ти своитѣ нѣй-лонни и лакоми елементи? И какво значи това, идеята за самоуправление? Народътъ за олигархията е тѣлпа безгласна и безправна.

Въ Парижъ и другадъ естествено се пращатъ хора, които не сж отъ Добруджа. Само такива хора, които не познаватъ тая областъ, могатъ да за тварятъ до толкова очитѣ си прѣдъ истината и да подтържатъ ромжискитѣ претенции надъ нашата областъ. Добросъвестни добруджанци никога не биха направили това.

Нма редакцията на „Фарулъ“, освѣнъ да направилъ една справка въ своя персоналъ и тогава и самата тя ще се убѣди, че дори и нито единъ отъ нейнитѣ редактори, които говорятъ и пишатъ отъ името на ромжитѣ въ Добруджа, самитѣ глѣ не сж нито единъ родени въ тази областъ.

Съжчтѣ на умраза въ Добруджа.

Гръкъ въ ролята на ромжини.

Ича едно име, което селянитѣ отъ северна Добруджа произнасятъ съ отвършение. Това е името на единъ висшъ чиновникъ отъ министерството на държавнитѣ имоти Замфиролъ, гркъ по произхождение. Той струва на добруджанскитѣ селяни — безъ разлика на народностъ — неимовѣрно скъпо. Прочутитѣ „депосидирания“ на земитѣ отъ по 10 хектара е ставало по негово внушение и по негови доклади. Съ тия депосидирания маса хора се разориха по пжтица и съ разноски за рушвети,

дѣла и адвокати. Тоя човѣкъ нма голѣмъ дѣлъ и при изработването на закона за собствеността въ южна Добруджа, който ще си остане като едно петно за ромжиската държава.

Тоя чиновникъ сега съставилъ единъ докладъ върху поведението на българитѣ въ Добруджа прѣзъ времето на окупацията. Той доказвалъ, че българското население ограбило и разрушило областта. Насъ не ни очудватъ никакви дързости отъ страна на тоя г-нъ, той е въплотение на всично злосторно и лукаво. И когато четемъ неговото заключение, че българитѣ прѣвърнали Добруджа въ страна на сълзи и развалини, ние си мислимъ, какво ли ново ще изобрѣти тоя злобенъ мозъкъ, за да онеправдае още велчажъ населението, което рече тогава и изтеглило отъ неговия безподобенъ шовинизмъ. Толкова войски, толкова сражения, толкова природни стихии — глхъ ги не вижда чиновникътъ на държавнитѣ имоти, — той търси нови жертви, беззащитни и многобройни, врѣхъ които да струна всичко, за да довърши едно отчаяна започнато разрушително дѣло срѣщу глхъ.

Ромжиската административна властъ.

(Писмо до редакцията)

Търговска фирма — префектура Калнакра.

Въ прѣдѣлитѣ на окръга Калнакра (Балчикска и Добричка околия) сме управлявани отъ новия префектъ, въ съгласие съ издаванитѣ декрети-лежета отъ диктаторското управление на Братияну. Търговията въ кралството е свободна, а префектъ е зависимъ отъ конституционното правителство. При все това, свободата на търговията е менажирана само отъ окупационнитѣ власти, които прѣмахватъ беззаконията веднага щомъ като бждатъ заблѣзани.

Въ Добричъ има клоътъ отъ проло нелюбената комисия де провизионаре подъ шефството на префекта, която тръбва да се грижи, да се прѣдотвратява спекулата съ прѣдмети отъ първа необходимостъ. Срѣдствата за това сж изпитани отъ по-рано: чрѣзъ специални разрѣшения, давани на специални лица, търговията се монополизира отъ носителитѣ на „ауторизации“, въ по-старо време „пермиси“.

Първата мѣрка далѣ слѣднитѣ резултати: изадоха се ауторизации отъ префекта за покупка на агнета на благонадежнитѣ, т. е. на ония, които прѣзъ 1916 г. избѣгаха съ ромжинитѣ и глѣ, които сж записани въ организацията „Македония Ромжа“. Монопола за Балчикска околия се даде на двама благонадежни българи, които закупиха агнетата по 60 до 80 лева парчето. Издашитѣ отъ стара Ромжия купувачи не могатъ да получатъ „пермиси“ отъ префектурата, освѣнъ въ мѣста, кждѣто агнетата сж закупени и се намиратъ въ ржцѣтѣ на благотѣлствувачитѣ, които започнаха продажба върху 80—100 лей парчето или при разлика въ курса на лея и лева 75 на сто, при една печалба на глава агне 60 до 70 лева. При смѣтка, че отъ Балчикска околия има 150,000 хиляди агнета, получаватъ се десетъ милиона лева не-

чалба. Месото въ Балчикъ вече липсва и се продава 12 лева килограма.

На сжщитѣ лица се дадохъ и ауторизации за мандритѣ въ околията. Конкуренти нма, защото производството е монополизирано. Тѣзи отъ производителитѣ, които се въздържаха за цѣна, нмайки скдове за правятъ сирене, сж заставени вече да даватъ сиренето си по 3 лв. кгр. Кашкавалътъ, слѣдователно, ще струва 9 лева, но за населението нма, тъй като цѣлото производство се продаде за вжгрѣшността на Ромжия по 20 лей кгр. или 34 лева. Печалбата върху 120,000 кгр. кашкавалъ е 25 лв., или три милиона лева.

Прѣдпослѣднитѣ ауторизации сж за вълната и слѣдъ това идатъ глѣзъ за хранитѣ.

Монопола за вълната е въ сжщитѣ ржцѣ и никому другиму не се даватъ ауторизации. На добричкия гражданинъ Ст. Р. Цончевъ е отказана ауторизация, защото е искалъ покровителството на италианскитѣ окупационни власти при арестуването му отъ подполковникъ Петреску, подъ прѣдлогъ, че ще го мобилизиратъ, а цѣлата бѣше рушветъ. На директора на едно търговско дружество сжко е отказана ауторизация, защото директора му е искалъ покровителството на окупационнитѣ власти, по заграбване частнитѣ дружествени имоти въ храни и солъ отъ страна на ромжискитѣ власти. Въ случая се искаше да се извърши едно разбойничество и, благодарение на италианскитѣ окупационни власти, не успѣ.

К. Д.

Къмъ историята на инцидентитѣ на границата.

(Анкета)

Отъ щателната провѣрка, направена въ селата Салдънъ, Ески-Балабанларъ, Ени-Балабанларъ, Мумджиларъ и др. за нападението на поста въ Кюсе-Айша се оказа, че никакви жители българи отъ тѣзи села или други не сж минавали границата да нападатъ с. Кюсе Абди. Ромжискитѣ шефъ на полницата и нотарътъ арестували 10—15 жени и почнали да ги изтезаватъ безчовѣчно: на единъ одрали кожата съ кремъци, на други туряли въ устата вжглени огънь, после ги били съ дрѣвовници. Това мъченичество е траяло цѣла нощъ. Къмъ 4 часа 7 души роднини на задържанитѣ отъ сжщото село съ пушечнитѣ огънь нападнали секцията и освободили мъченицитѣ. Прѣзъ времето на нападението е нареденъ тежко шефъ и двама жандарми, които по-послѣ умирли. Падналъ убитъ и единъ шпионинъ турчинъ. Нападателитѣ обезоружили 6 души стражари, земали имъ оржжето и освободили арестуванитѣ. Не е извѣстно сажо, какво е станало съ Петра Колева, 55-годишна, която ромжинитѣ сж отвлѣкли неизвѣстно глѣ. Италианскитѣ власти сж констатирани сжщото и сж намѣрени въ секцията дрѣвнитѣ тояги, съ които сж бити семеницитѣ.

ТЪРСИ СЕ ИЗДАТЕЛЪ

:: ЗА КНИГАТА ::

„Подъ ромжиско иге“

едно естествено правителство да иска разорението на своя народъ, ако това население дѣйствително бѣше ромжиско?

Нма най-сѣгне свобода, право, справедливостъ и гаранции въ Добруджа, защото още отъ сега ромжиската администрация описва реколтата подъ стоахъ на най-грозни мъчения. Никой земеделецъ не може да прѣнесе поне единъ снопъ жито въ дома си, за да нахрани гладнитѣ си дѣца при личната крайна мизерия. Ромжинитѣ започнаха, щото всичката храна да се прѣнася на фиксирани отъ властта мѣста, кждѣто сж настанени специално докарани за цѣлата тършачки за по-бързото овършване и изземване на всичкитѣ храни, за да бждатъ отнесени отвъдъ Дунава въ Ромжия. Властта не скрива, че ще ги заплаща по 25 лева стотѣтъ килограма, когато самото население днесъ плаща, за да се изхрани, отъ 5 до 10 лв. за килограмъ.

И днесъ това се върши и търпи въ една областъ спорна, която не влиза въ територията на Ромжия, и когато се знае, че сждбата на Добруджа лежи само въ ржцѣтѣ на международни сждѣ.

А такъ верига отъ прѣсжпления, които продължаватъ да се ниятъ подъ най-разнообразна форма, говори, че правото на народитѣ и хората се тлпчатъ дори и тогава, когато сж признати за съвещени, че тържествува принципа на инквизицията и насилието:

La force prime le droit.

Поради всичко това, ние нещастницѣ добруджанци, които сме толкова виновни за войната, колкото и другитѣ югославяни, но съ по-голѣмо право отъ глхъ, защото ние и нашитѣ синоне бѣхме въ редоветѣ на съгласенскитѣ войски, ревниво гледаме къмъ правата, свободитѣ и широката милостъ, които прѣдставителитѣ на съгласенитѣ изливатъ надъ югославяни, когато надъ насъ, по вината на български царъ и правителство, се разнася само позоръ, безчестие, грабежъ и насилие.

Ето защо ние заявяваме, че изнемогаваме подъ тежеститѣ на тоя изключителенъ режимъ, който носи само отчаяние къмъ съвършенитѣ условия на житиотъ. Ако има най-сетѣ свъръ въ свѣтъ, нека се стрѣсне, защото не може

повече да се търпи. Ножътъ опрѣ въ кокала и за послѣденъ пътъ издигаме високо гласъ на протестъ, за да бждеме чути и добръ разбрани. Ние протѣгаме ржцѣ за пжшоу къмъ върховнитѣ заштитници на прѣдставителитѣ на четиритѣ Велики Сили: Америка, Англия, Франция и Италия. Ние търсимъ хладния разумъ, далечъ отъ всякакви странични влияния и най-настойтелно, съ всички резонъ и право на съществувание като хора, искаме:

1) Да се прѣнахне отъ Добруджа чуждата намъ и на нашитѣ братя българи, турци, евреи и руси ромжиска администрация, която безъ изборъ на срѣдства посѣга върху честта, имота, езика и светитѣ религиозни чувства на християни, израитяни и мюсюлмани;

2) Да се прѣмахне тая администрация, която затвори всички наши училища, черкви, читалища, която гори българската книжнина, която прогони, арестува, отаплива и осжда учители, свещеници и будната интелгенция на Добруджа (вижъ интерпелацията въ камарата на общинитѣ въ Лондонъ на

майоръ Нюманъ, свѣдѣтел на тежкия житиотъ въ Добруджа);

3) Да се спре всякакви прѣнасяне скрито отъ истинитѣ италиански власти на прѣоблѣчени ромжиски пейски прѣзъ Силистра, Попина, Гарванъ, Вѣтрени и др., съ които ромжиското правителство засилва терора надъ населението;

4) Да се изгонятъ отъ Добруджа всички общински и фискални органи (платонери, нотари, бирници и др.) докарани отъ Ромжия, за да грабятъ, обираятъ и насилватъ българското и мюсюлманско население;

5) Да се прѣкрати всякакви събирание на младежи въ ромжиската армия, защото тая младежъ не иска да служи, освѣнъ на своитѣ естествени влѣчения и родна войска;

6) Да се прѣкрати веднага събиранието на данъци въ Добруджа отъ ромжиската държава чрѣзъ нейнитѣ фискални органи, което се върши безъ знанието на окупационнитѣ войски, за 1916, 1917, 1918 и 1919 г., защото тая държава нма териториални пръва и нищо общо съ Добруджа, която е спорна; (Слѣва).

ХРОНИКА

Насила избиратели. Излязла е заповед от сарсзиларския субпрефект, според която, всеки, който откаже да си получи избирателната карта или я хвърли, ще бъде най-строго наказан и глобяван с 2000 л.

— На 19 юни повижават в с. Хорозларь Стефанъ Ст. Кюлджиевъ, за да му връжат избирателната карта. Той отказва да я получи и за това е битъ тежко и арестуванъ.

Ще те ямъ . . . Сарсзиларският субпрефект е заповѣдвал, никой, безъ заповѣдъ от агронома, да не посѣти да пожъне ни ржойка храна. На нарушителя ще се конфискува храната и ще се наказва съгласно „законитъ“. — Какво значи въ това работно време тази заповѣд, всеки земеделецъ разбира.

Такси за държавата, такси и за служителитъ и. Узунджу-орманският горски стражаръ позволява въ мерата да пасе само тоя добитък, сръшу който е платено 1 кгр. брашно и 1 кгр. вълна за едъръ добитък, а за дребенъ — 1/2 кгр. вълна. Както е тръгнала работата, чиновникитъ ще почнатъ да плащатъ на държавата, за да ги назначава въ тая обтвована земя.

Кадж-койскиятъ общ. кметъ съ паритъ, събрани за паша, купилъ брашно за „бѣлнитъ“, като раздалъ брашното само на „свонитъ“, а за себе си задържалъ 4 човала брашно, което, „като свое“, продавалъ го по особени цѣни за своя смѣтка.

Въ мушната на кадж-койския кметъ. Жителъ на с. Кадж-кой, Туграканска околия, Тодоръ Д. Вълчевъ е обвиненъ, че задържалъ прѣди ромжницитъ да дойдатъ една сума отъ 2500 л. отъ продажба на комитетска сол. Сумата на времето е прибрана отъ секр.-бирника, обаче, послѣдниятъ, подъ натиска на побоя, внася сжшо сумата на ромжския кметъ въ с. К.-кой. Сумата, значи, е събрана два пжти, да се не забравя.

Въ сжщото село е събрано за 3 мѣсеца паша въ размѣръ: по 9 л. на биволъ и коза; по 6 л. на конь и волъ и по 2 л. на овца и свиня. Значи, за цѣла година ще е, като се умножи по на 4.

Кметъ на с. Кадж-кой, по всѣка вѣроятностъ, иска да си създаде бързо и голѣмо пдложение. Ежедневно дири плячка. Взелъ отъ Велико И. Дяковъ обущата и ботушитъ му; отъ Тод. Петковъ — 13 кгр. св. масъ; отъ токущо завърналия се отъ Добричъ, за да си купи храна, Костадинъ Николовъ — 3 крини жито, купено по 110 л.

Арести. Въ селото Бѣлица арестуванъ Кирякъ и Димитъръ Костадинови, че отказали да си получатъ избирателнитъ карти.

Ромжнитъ мъкнатъ дърва отъ селата, трупатъ ги на Дунавския брѣгъ между г. Тутраканъ и с. Б.-Косуй и прѣнасятъ отвъдъ.

Убити полицаи. Въ с. Кюсе-Абди сж убити отъ неизвестни лица полицейски шефъ и 23 стражари.

Въ полза на бѣжанцитъ. На 6 юли вечерта, по инициативата на бѣжанцитъ — добруджанци Ив. Йордановъ и Ив. Калчевъ, се даде въ Х-кото първоначално училище, литературно-музикална вечеринка и чистия приходъ на сума 320 лева се изпрати до Кемаларското добруджанско дружество, за въ полза на бѣлнитъ бѣжанци отъ Добруджа.

Както хуморескитъ и декламациитъ, тъй и комедната „любовното писмо“ — отъ Трифковичъ, бѣха отлично изпълнени, благодарение на участието и умѣлата режисировка на бившия бабадагски учител Тодоръ Вълчаровъ.

Пжтътъ за лесно забогатяване. Много бирници въ сѣверна Добруджа,

при разпрѣдѣлне на аванситъ сръшу обезщетенията за вѣрди отъ войната, задържали незаконно различни суми отъ селянитъ. Въ „Фарулъ“ отъ 15 юни се посочватъ случаи отъ селата Гърличъ, Каргалъ, Пазарлий и др.

Демобилизирани войници отъ село Хасанча, Кюстенджанско, се оплакали, че тѣхни съселани ромжи, които не били на война, ограбили добитъка и сѣчватъ на нахощацитъ се подъ знамената селяни; за това сж поискали анкета.

(„Фарулъ“, 5 юли 1919).

Пжтуването изъ сѣв. Добруджа. Лицата, които пжтуватъ изъ сѣверна Добруджа, трѣбвало да бждатъ снабдени съ билети за самоличностъ, издавани отъ съответната община, безъ никакво друго разрѣшение или завѣрка.

Добруджански тегла. Инвалиди отъ войната се оплакали на в. „Фарулъ“ (3 юни 1919), че секретаръ-бирникътъ на село Мулчова, Кюстенджанско, имъ искалъ рушветъ за да имъ издаде удостоверение за инвалидностъ. И когато му давали една сума, той недоволенъ искалъ да му дадатъ още.

Въ Добруджа дори и бирницитъ сж станали . . . обирници.

Изправителнитъ мѣрки на ромжиската властъ. „Добруджа-Жуна“ отъ 26 юни пише, че жандаритъ отъ село Хасидулукъ (Кюстенджанско) налагали публично съ по 25 удара по голо всѣкого, който не ги слушалъ. Въ това село има имѣние ромжскиятъ министъръ на държавнитъ имоти г. Дука.

Жителитъ на селата Юклий, Омур-кой, Ферхатларъ, Кѣдъркой и Салж-дѣнкой притежаватъ двувластни имоти край границата. Ромжскитъ шефове отъ Рахманъ Ашикларъ и др. общини и села въ окупационната зона по никакъвъ начинъ не имъ позволяватъ да си поженатъ имитъ и прибератъ хранитъ. Слѣдва, че тия хора, щомъ не могатъ да си прибиратъ на време храната, тя ще прѣгара и тѣ ще се лишатъ отъ нея.

„Свърѣмененъ театъръ“, подъ уредбата на Матей Икономовъ, почва приготвянето на репертоара си за идния сезонъ. Заедно съ това, при сжщия театъръ се учрѣжда и тримѣсеченъ практически курсъ за подготвяне на артисти и артистки. Адресъ: въ Народното Читалище „Христо Ботѣвъ“, ул. „Цръ Симеонъ“ 170.

„Има вѣщо гнило въ Даяня..“

Въ едно интервю, което ромжскитъ министъръ на държавнитъ имоти г. Дука, който минава за човѣкъ съ напѣрничави мисли, е далъ на единъ трансилвански вѣсникаръ, се оплаква, че въ Трансилвания има едно „стрѣмление да се счита за лошо и гнило всѣко отъ старото кралство“.

Почтениятъ министъръ нѣма защо да се оплаква, защото хората си правятъ заключения отъ фактитъ, а не отъ парфюмиранитъ желаниа.

Дѣ другадъ сж възможни работитъ, които ставатъ въ Добруджа. Гит министре? Протестътъ на бесарабитъ и броженето на трансилванцитъ и буковинцитъ не показватъ ли, че „има вѣщо гнило въ. . . Ромжия“?

ПОСЛѢДНИ НОВИНИ.

(Съобщения на Б. Т. Агенция).

Сжденето на Кайзера.

Карнарвонъ, 15 юли. (Радиотелеграма). В. „Ню-Йоркъ Таймсъ“ пише: Щастие е за бившия кайзеръ, че ще бжде сжденъ въ Лондонъ, защото традиционната справедливостъ и безпристрастието на английското правосудие не сж наминати отъ никоя страна въ свѣта.

Движенията въ Италия.

Римъ, 14 юли. (Италианска телеграфна агенция). Обнародванитъ отъ нѣкои агенции извѣстия за безредницъ въ Италия сж прѣкомѣрно прѣувеличени. Касаетъ се само за вълнения станали на нѣкои мѣста поради скѣпотиията на живота. Даже въ Флоренция, единственото мѣсто, гдѣто безредницитъ из-

глеждаха по-обширни, спокойствието е навсѣкждѣ възстановено. Ако тукъ-тамъ има отдѣлни нови стачки, тѣ сж лишени отъ политическо значение.

Вдигане блокадата надъ Германия.

Карнарвонъ, 15 юли. Като резултатъ отъ ратификацията на договора за мира отъ страна на германското правителство, блокадата на Германия ще бжде влигната. Днесъ, сж далени нареждания за връщането на Германскитъ военно-плѣнници.

Осждени младотурци.

Лионъ, 15 юли. (Английска радиотелеграма). Съобщаватъ отъ Цариградъ: Военниятъ сждъ произнесе слѣдната присжда сръшу главнитъ членове на бившето младотурско правителство: Енверъ паша, Талаатъ паша и Джемалъ бей се осждатъ на смъртъ. Бившиятъ

шенхъ-юль-ислямъ Муса Кязимъ и бившиятъ министъръ на финанситъ Джавидъ бей се осждатъ заочно на 15 годишенъ строгъ тъмниченъ затворъ. Бившиятъ прѣседателъ на сената Рифатъ бей и бившия министъръ на пошитъ Хажимъ бей сж оправдани.

Износа изъ Швейцария.

Лионъ, 15 юли. Швейцария е позволила износа отъ Бернъ. Общото позволение на износа е рѣшено на 7 юли и влиза въ сила на 15 того. Това разрѣшение се отнася до всички граници.

Тереза Ракенъ,

романъ отъ знаменития френски писателъ Емилъ Зола. Една извънредно покъртителна картина на прѣстѣпната любовъ. Издание на „МОДЕРНА БИБЛИОТЕКА“. Продава се въ всички книжарници и будки въ Царството. Цѣна бл.

Търговска-Чиновническа Банка — София.

Пл. „Александъръ I“.

ТЕЛЕФОНЪ № 1186.

ИЗВЪРШВА ВСѢКАКВИ БАНКОВИ И ТЪРГОВСКИ ОПЕРАЦИИ.

КУПУВА И ПРОДАВА РАЗНИ ЦѢННИ КНИЖА.

Према влогове срочни и безсрочни, при н-й-износни условия и голѣми улесчения. Има за продажъ писалищни бюра, етажерки, шкафчета и маси за пишущи машини. Цѣли износни. Оферти или поисквае.

Телеграфически адресъ: Търговчинбанкъ — София.

НОВИ КНИГИ

ИЗЛЪЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ И СЕ ПУСТНА ВЪ ПРОДАЖБА КНИГАТА

„Добруджа въ общия конфликтъ на интереси“

политико-икономически етюдъ.

отъ ДРЪ П. ВИЧЕВЪ □ □ □ Цѣна 6 лева.

Достъпен се отъ редакционния комитетъ на Добруджанската организация.

Площадъ „Черна Джамия“, №. 5 — София.

На книжари 20% отстъпка.

Дружествата да съобщатъ, по колко екземпляра ще имъ сж необходими за да имъ се изпратятъ.

Библиотека „Добруджа“.

издания на народоспомагателния фондъ „ДОБРУДЖА“

Излѣзли сж до сега слѣднитъ книги отъ библиотека „ДОБРУДЖА“:

- № 1. Историческитъ права на България върху Добруджа отъ М. Г. Марковъ. л. 2.—
- № 2. Добруджа и нашето възраждане (културно-исторически издирвания) отъ Ст. Чилингировъ. л. 5.—
- № 3. Кюстенджанското пристанище отъ Д-ръ Пенковъ л. 1.50
- № 4. Мемаръ отъ Центр. Добр. Съюзъ л. 1.50
- № 5. Ромжскитъ жестокоски надъ отвлѣченитъ добруджанци въ Моллава, подъ уредбата на Драгомиръ Павловъ и Д. В. Кацевъ л. 2 20
- № 6. Стари и нови паметници въ Добруджа (художествено-етнографиченъ етюдъ) отъ Ив. Енчевъ-Видю. л. 12 —
- № 7. Сѣфанъ Караджа (ж. в. описни бѣлѣжки) отъ Ст. Чилингировъ л. 2.—

Други издания на фонда:

- Портретъ-картина на Ст. Караджа Цѣна л. 2.50
 Картина св. св. Кирилъ и Методий по оригинала на художника Ив. Енчевъ-Видю Цѣна л. 6.—
 ПОРЪЧКИ за книгитъ отъ библиотеката и другитъ ѣ издания се отправятъ до управлението на Народоспомагателния фондъ „Добруджа“, ул. „В. Левски“ № 16 — София, или до дружество „Книжарина“ у „В. Левски“ София, телеф. 1609

Въ България при всички книжарници.